

Elhunyt Kotschy András akusztikus

(1939–2021)

Életének 82. évében elhunyt Kotschy András okleveles fizikus, akusztikus kollégánk.

Kotschy András vezető akusztikai tervező, szakértő, a Kotschy és Társai Kft. ügyvezetője 1939. július 4-én született Nagykőrösön. Zenésnek készült, fizika szakon végzett az egyetemen, de nem fizikus lett, hanem akusztikus mérnök. Az ELTE fizikus szakának elvégzése után 1963-tól 1993-ig az ÁÉTV, 1993 és 1994 között az UVATERV tervezője és szakértője volt, majd 1994-től 2001-ig az R&M Építő és Szigetelő Kft. Akusztikai Mérnöki Irodájának vezetője. 2001 óta saját cégében folytatta tevékenységét, amelynek fő profilja a terem- és épületakusztikai szakértés és tervezés, a zaj- és rezgésvédelem, valamint az akusztikai és elektroakusztikai mérés-technika.

A Magyar Mérnöki Kamara (MMK) tagja, az Akusztikai tagozat alapító tagja, több cikluson át az Optikai, Akusztikai, Film- és Színháztechnikai Tudományos Egyesület (OPAKFI) Akusztikai szakosztály vezetőségének tagja, az OPAKFI Akusztikai és Zaj- és rezgés-csökkentési szakosztályainak, valamint az INCE-USA tiszteletbeli tagja volt.

Magyar és angol nyelven publikált akusztikai kutatásai, tevékenységei közül kiemelkednek az objektív és szubjektív akusztikai mérések, értékelések; az iránydiffúziós mérések, értékelések; az új termék akusztikai tervezése számítógépes modellezéssel; valamint a zajcsökkentési szemináriumokon tartott előadásai. Rendszeresen tartott előadásokat az Inter Noise konferenciákon.

Kiemelkedő kutatói és tervezői munkásságában fontos mérföldkövek voltak a Papp László Budapest Sportaréna, az Agora művelődési központok és a pécsi Kodály Központ hangversenytermének akusztikai kialakítása. Ez utóbbit a világ egyik legjobb koncerttermének tartják. További értékteremtő akusztikai mun-

kái: AISB – Amerikai Nemzetközi Iskola, Nagykovácsi (nívódíj, 2001); ELTE légymányosi épületek (Északi és Déli tömb); Kölcsey Központ, Debrecen; Alkotás Point irodaház, Budapest (az év épülete + építészeti nívódíj, 2003); Magyar Szentek Temploma, Budapest; Kodály Zoltán Zenei Általános Iskola hangversenyterme; Richter Koncertterem (Győr); Pesti Vigadó rekonstrukciója; új Groupama Aréna. Sok-sok irodaház, színház, bevásárlóközpont, sportcsarnok, iskola akusztikai kialakítása fűződik a nevéhez.

Környezetvédelmi, ipari zajcsökkentési feladatokkal is foglalkozott, így pl. a tapolcai szigetelőanyag-gyár új üzemépülete, fűtőművek, dízel aggregát berendezések, gázmotor energiaközpontok üzemi zajkibocsátásának csökkentése, zajvédő fülkék, zajcsökkentő gépi tokozások tervezése.

Kiemelkedő munkásságát 1994-ben és 2009-ben Pro Silentio díjjal, 1998-ban a környezetvédelmi miniszter elismerő oklevelével, 1999-ben Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszttel, 2006-ban Békésy-díjjal, 2014-ben Széchenyi-díjjal ismerték el.

Kiemelkedő volt szervezői tevékenysége az INTER NOISE '97, az ACTIVE '97 és a FORUM ACUSTICUM '05 hazai megszervezésében, de fontos szerepet töltött be a 7. ICA 1971-ben Budapesten megrendezett Akusztikai Kongresszusának szervezésében és minden hazai akusztikai szakmai rendezvény előkészítésében, lebonyolításában is.

A zenétől sem szakadt el, az ELTE Eötvös Művészeti Együttes elnökeként rendszeresen szervezte az együttes hazai és külföldi fellépéseit.

Halála nagy veszteség az akusztikai szakma, az OPAKFI és az MMK Akusztikai tagozata számára.

Az MMK Akusztikai Tagozat elnöksége

Nagy Mihály emlékére

Mély fájdalommal értesültünk, hogy 2021. 11. 28-án elhunyt Nagy Mihály lakatos, a Szegedi Nemzeti Színház örökös tagja, kiváló és pótolhatatlan mestere.

Szólítottuk Miskának, Misi bának, Miska bának, Papának...

Nagy Mihály Mélykúton született 1940. április 28-án. 1973. március 1-jén lépett a színház kötelékébe, és 40 év szolgálat után, 2013-ban lakatos tárvezetőként ment nyugdíjba.

Állandó, tevékeny motorja volt a színházi műhelyháznak, tudásával, tapasztalatával feltétel nélkül szolgálta a tervezőket, a színpadot, a művészetet. Minden feladatban a megoldást kereste, nem riasztották el a tervezők és a rendezők olykor bizonytalan elképzelései sem. Kitűnő „médiüm” volt, összekötő az anyag és a fantázia világa között. Felismerte a „furfangos furmányt” a tervekben, nagyszerű szakmai tudása, kitartása és mély humora mindig lelkesítő erő volt egy-egy díszlet megvalósítása során.

Nemcsak a közvetlen munkatársakat ösztönözte gondolkodásra, de a fiatal tervezőket is ellátta gondos szakmai tanácsokkal, intelmekkel.

Nagy kitalálója volt a fortélyos szerkezeteknek, trükkös mechanikáknak, mozgó díszletelemeknek.

Csodáltuk elhivatottságát, kitartását és böles nyugalmát a megoldások megvalósításában. Olykor kíméletlen nyersséggel fogalmazott, morgott is dolgokért, de mindig építőileg szólt, hogy a szakmaiatlan, „elszállt gondolatainkat” a helyes mederbe terelje.

A hízelgést és a hamis „tekerést” soha nem szívelte, a tiszta őszinteségért viszont a szívét adta cserébe. Mert igen nagy szíve volt!

Nyugdíja éveit is állandó munka és tevékenykedés jellemezte. A lakatosmunkákon kívül nagy kedvelője és ismerője volt a természetnek. Szeretettel gondozta a háza körüli kertjét, benne a gyümölcsfákat és a konyhai növényeket.

Búcsúzunk tőled, drága Miska, nyugodjon lelked békében, vigyen a Tisza az örök Fényországba, és foglald el a méltó helyedet az égi páholyban, Zöldi István, Albert László, Várszegi Ottó és a többi műszaki kiválóság társaságában!

Szeretettel búcsúzom:

Molnár Zsuzsa

díszlet- és jelmeztervező